

Te, Benedicte Pater, moriens hæc curat amare,
Cœnobiumque (925) tuum ditatur corpore ejus;
Cui prece demonstra cœli cognoscere portas.
In numero major duodenario, Petre, Pastor
Cui propriae sortem telluris subdidit omnem:
Valvas tu regni sibi prompte pande superni;
Edidit hæc ædem tibi, Jacobe, cumque jaceret,
Speremus quamvis, quod ob hoc ipsam bene sancis,
Maxime cum lætum sit passa (926) tuum prope se-
[stum:
Ut tamen accurras sibi poscimus ante tribunal.
Pastor Apolloni Mathildim spernere noli,
Sit licet inustum quod respicit (927) ipsa sepul-
[crum,
Quod tua fert ædes, quo patres ejus inhærent.
Ast altare tuum tamen hæc coluit quia multum,
Ante pium regem veniam sibi posce libenter.
Virgo Maria Dei genitrix, noctisque diei
Hæc audire tuum non destitit officium, nunc
Fac ut te videat, tibi serviat, et super æstra
Omnibus, in cœlis habitacula qui retinetis,

A Paruit in terris nimis hæc in corpore versans:
Vos sibi nunc omnes requici pergit sortem.
Amen.

Explicit carmen mortis comitissæ Mathildis.

**EXHORTATIO CANUSII DE ADVENTU IMPRATORIS
ET REGINE.**

Pelle timores, non et honores, candida Petra (928),
Tempora dudum prospera multum læta ferebas,
Magna Mathildis quod tibi finxit, tempore multo
Et genitores nobiliores ipsius ultra
Te peramarunt, et fabricarunt denique celse;
Progenies quæ jam requiescens, desilt esse.
Plangere cessa, gaudia specta, stabis honeste;
Cæsar honorat, teque decorat, sis sua semper.
B Plangere noli, culmen honoris tu retinebis,
Alta Mathildis mortua vivit, splendida, felix:
Quæ nova mater regna beata, teque beabit,
Est super illam commemoratam nomine talis.
Cæsaris hostes sint procul omnes, ipse beetur
Et sua conjux fulgida prorsus vivat in ævum.

CHARTULA COMITISSÆ MATHILDIS

Super concessione bonorum suorum facta Romanæ Ecclesiæ.

In nomine sanctæ et individuæ Trinitatis, anno ab incarnatione Domini nostri Iesu Christi 1102, quinto decimo die Kal. Decembris, inductione decima. Tempore domini Gregorii septimi papæ in Lateranensi palatio, in capella Sanctæ Crucis, in praesentia Cencii Frangipane, Gratiani, Cencii Franculini et Alberici de Petro Leone, et Benincasa, fratris ejus Uberti de Tuscia, et aliorum plurium. Ego Mathildis, Dei gratia, comitissa, pro remedio animæ meæ et parentum meorum dedi et obtuli ecclesie Sancti Petri per interventum domini Gregorii papæ VII omnia bona mea, jure proprietario tam quæ tunc habueram, quam ea quæ in antea acquisitura eram, sive jure successionis, sive alio quocunque jure ad me pertinent, et tam ea, quæ ex hac parte montium habebam, quam illa quæ in ultramontanis partibus ad me pertinere videbantur, omnia sicut dictam est, per manum domini Gregorii VII papæ Romanæ Ecclesiæ dedi et tradidi, et chartulam inde fieri ro-

(925) Scilicet Padolironense Sancti Benedicti, ubi primo tumulatum ejus corpus, tum inde sub Urbano VIII pontifice Romam translatum. Cum adhuc ad Padum ejus tumulus intactus permaneret, anno 1613, die 22 Junii, uti scriptum eo tempore inventio, dux Mantuae curiositate ductus arcam frangi jussit. Vñsum ibi nobilis ac celeberrimæ viraginis corpus integrum, os apertum, dentibus candi-dissimis, et nullo ex eis excusso. Sudariolum faciei impositum, vix manibus contrectatum, in pulverem abiit. Ornamentum vero capitum incorruptum, quale in ejus picturis cernitur, ac præcipue super Padolironense sepulcrum, et apud marchiones Canossinos Regienses patricios. MUR.

C gavi. Sed quia chartula hisquam appareat, et timeo ne donatio et oblatio mea in dubium revocetur; ideo ego, quæ supra, comitissa Mathilda, iterum a præsenti die dono et offero eidem Romanæ Ecclesiæ per manum Bernardi cardinalis et legati ejusdem Romanæ Ecclesiæ, sicut in illo tempore dedi, per manum domini Gregorii, omnia bona mea, tam quæ nunc habeo, quam quæ in posterum, Deo propitio, acquisitura sum, et tam ea quæ ex hac parte montium, quam in ultramontanis partibus habeo, quam quæ in posterum, Deo propitio, acquisitura sum alio quocunque jure, pro mercede et remedio animæ meæ et parentum meorum. Quæ autem ista mea bona juris mei superius dicta, una cum accessionibus, seu cum superioribus et inferioribus sursum, qualiter supra legavi (929), in integrum, ab ea die, in eadem ecclesia dono, et offero, et per præsentem chartulam offertionis ibidem habendam (930) confirmo. Insuper per cultellum, festucam nodata-

(926) Corrige ex nostris codicibus: *Cum lethum sit passa. MUR.*

(927) Cod. ant., *respuit*. Displicuit scilicet auctor quod Mathildis se non jussit in arce Canusina sepeliri. LEIB.

(928) Id est Canossa, seu Canusium, arx fundata super silicem albicanem. Hæc autem Donizo scribit, quia anno 1116 Henricus V in Italiam descendens, totam sibi attribuit hæreditatem comitissæ Mathildis, atque inter cetera ipsam Canosam. MUR.

(929) Vulgaris eorum temporum formula est *qualiter supra legitur*; atque ita hic scribendum. MUR.

(930) In ejusmodi chartis habendum usitata est notariorum formula. MUR.

tam, gantonem (931) et vascionem (932) terræ, atque ramum arboris (933), et me exinde foras expulsi, garpivi (934), et absentem me feci, et a parte ipsius Ecclesiæ habendum (935) reliqui, faciendum (936) exinde pars ipsius Ecclesiæ dederit a præsenti die quidquid voluerit, sine omni mea et heredum ac prohæredum meorum contradictione. Si quid vero (quod futurum esse non credo) sive ego comitissa Mathilda, quod absit! aut ullus de hæredibus ac prohæredibus meis, seu qualibet opposita persona contra hanc chartulam quandoque offertionis ire, agere tentaverimus, aut tam (937) (938) per quodvis ingenium infringere quæsierimus, tunc inferamus ad illam partem, contra quam exinde item intulerimus multam, quod est pœna auri op-

A timi libras mille; argenti pondera quatuor millia, et quo (939) repetierimus, vindicare non valeamus; sed præsens hac chartula offertionis omnibus temporibus firma permaneat atque persistat et pergamena cum atramentario de terra levavi paginæ Guidonis notarii (940), tradidi, et scribere rogavi. qua subter confirmans testibus obtuli roborandam Actum Canusiae feliciter, Mathilda, Dei gratia, quid est, in hac charta a me facta, etc.

* Ego Ardericus, judex interfui, etc.

* Ego Ulaldus, judex interfui, etc.

Signum manu Attonis de monte Barranzonis et Bonvicini de Canusia, rogati testes.

Ego Guido, notarius palatii, scriptor nujus chartulæ offertionis post traditam complevi, et dedi, etc.

De Thesauro Canusinae Ecclesiæ Romam transmesso, et de compensatione Ecclesiæ Canusinae facta.

Anno Domini 1082, comitissa Mathildis cum episcopo Anselmo, qui et vicarius erat papæ Gregorii VII in illis diebus in Longobardia, thesaurum Ecclesiæ Canusinae postulavit abbatii Gerardo, qui tunc prærat præfata Ecclesiæ, ad dirigendum papæ pro defensione Romanæ Ecclesiæ, quæ illo tempore persecutionem grandem habebat a Guiberto hæretarcha.

Iaque prænominatus abbas una cum congregatione fratrum, fidelem amorem et dilectionem habens in B. Petro et Romana Ecclesia, vicario ejus et comitisse petitioni alacriter thesaurum obtulit, qui xx et iv coronæ (941) erat, et una illarum aurea cum crucicula una itidem aurea, et duæ tabulæ altarium argenteæ, et coopertura argenti arcæ altaris Sancti Apollonii, et thuribulum grande argenteum. Quod decoctum Canusii septingentæ libræ argenti fuit et novem libræ auri.

Tandem transmesso thesauro Romam per assensum et voluntatem papæ, qui chartam offertionis (942) de omnibus prædiis prædictæ comitissæ ab ea repercat, supra nominatus vicarius, qui et hunc episcopatum tunc, jussione papæ, regebat, rogante domina comitissa pro aliquantula restauratione ablati thesauri, alias duas capellas in Filma (943) et unam in casula supposuit Ecclesiæ Canusinae. Postea

B episcopus Heribertus catholice Romanam diligens Ecclesiam factum episcopi Anselmi laudavit, et laudans firmavit, Ecclesiamque Canusinam consecravit; quæque habebat Ecclesia ex suo jure sua dote annui sibi, et postulante eadem domina comitissa alias duas capellas, unam in villa Placiolæ, et aliam in Jano (944) sitam eidem supposuit Ecclesiæ, nec non et capellam in Gуро sitam per voluntatem ac mutus (945) istius episcopi a patronis ejusdem Ecclesiæ. Canusina tunc acquisivit Ecclesia (946) anno 1090. Hujus episcopi temporibus purgavimus interiorius et exteriorius ecclesiam illam de Gуро ex spinis et vepribus. Post hæc idem episcopus Heribertus pergere volens in Siciliam per proficuum et honorem reginæ Ecclesiæ, quia pura amicitia Canusinam diligebat Ecclesiam, mutuo accepit (947) pretiosam planetam de purpura sanguinea et pulchro aurifrisio (948) cum decenti linea indumento, quam cum indumento dixit valere xxx libras, et cuncta quæ ex suo jure Canusina habebat Ecclesia iterum suis pontificalibus verbis valde confirmans, et spondens vera fide et certa promissione, si a Sicilia vivus revertetur, quod de melioribus capillis sui episcopatus subjugaret Canusinam Ecclesiæ, et si contingere eum non reverti, aut si perderet planetam et indumentum, ipse ordinaret unum de bonis (949)

(931) Gantonem, id est chirothecam. LEIB.

(932) Gwascionem lego, gwasionem, id est cespitem. LEIB.

(940) Paginam Guidoni notario. LEIB.

(941) Forte, coronarum. LEIB.

(942) Forte, oblationis. LEIB.

(943) Cod. Regien., in Filina. MUR.

(944) Idem cod., in Fano. MUR.

(945) Idem cod., ac nutu. MUR.

(946) Idem cod., acquisivit Ecclesia. Tum sequitur: anno 1090 hujus episcopi, etc.

(947) Idem cod., mutuo ab ea accepit. MUR.

(948) Aurifrigio. LEIB.

(949) Idem cod. Regien., unde de bonis reginæ

Ecclesiæ restaurationem haberet. Canusina Ecclesia de mutuato sibi indumento. Deinde vero, etc. MUR.

(933) Supple: tradidi, vel tale aliquid. LEIB.

(934) Guarprivi, id est ejeci. LEIB.

(935) Habenda. LEIB.

(936) Ad faciendum exinde pars ipsius Ecclesiæ, barbarum est, pro: ut faciat exinde pars ipsius Ecclesiæ quidquid voluerit. Vox dederit videtur redun-

dare. LEIB.

(937) Etiam. LEIB.

(938) Scribe aut eam; ita enim in aliis ejusmodi chartis. MUR.

(939) Quod. LEIB.